

[Peter Nielsen.]

film af særlig høj kunstnerisk standard kan gøres afgiftsfri. Denne formulering er så rummelig, at alle skyldige hensyn kan tages, ikke mindst til kulturfilm. Det beror så på de danske filmsproducenter, om de ved tilrettelæggelsen af deres produktion vil prøve at opnå en sådan skattefritagelse, og ligeledes for filmsudlejerne om de ved deres indkøb vil prøve at få mere værdifulde film her til landet. For det i øjeblikket løbende repertoire er der vel næppe mange chancer, men kan reglen tjene til at højne standarden af de film, der vises i de danske biografteatre, og navnlig tjene til at højne dansk filmsproduktion, har det løst en yderst værdifuld opgave.

Jeg skal derfor på udvalgets vegne anbefale det stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Udvalgets ordfører (Peter Nielsen): Jeg skal så anbefale selve lovforslaget. Det vil selvfølgelig først og fremmest komme biografteatrene til gode, idet de udgør den gruppe inden for filmsbranchen, der i øjeblikket er hårdest ramt. Udlejerne, producenterne og publikum får ingen gavn af den foreslåede nedsættelse, men hvis filmkrisen vedvarende forstærkes og yderligere afgiftsnedsættelse derfor bliver aktuel, må man vel tage under overvejelse, om en sådan afgiftsnedsættelse ikke bør komme alle filmsbranchens led til gode. Hvor der nu bliver tale om fuldkommen skattefritagelse, må det forventes, at publikum, som tilfældet hidtil har været, også får gavn heraf.

Jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1451, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 249).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen*:

Ny paragraf.

1) Efter lovforslagets § 4 indsættes som ny paragraf:

„§ 0.

I lovekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 udgår sidste afsnit i § 4, stk. 2, og i stedet indsættes:

„Det skattefrie fradrag udgør det i henhold til lov om offentlig forsorg for en fader fastsatte normalbidrag.“

Til § 12.

2) I den foreslåede affattelse af lovekendtgørelsens § 5 udgår i 2.—9. linje ordene „af personer 65 år.“

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Alfred Jensen: Vi stiller her ved tredje behandling to ændringsforslag til lovforslaget. Vi ville gerne have stillet dem ved anden behandling, men tiden og forholdene gjorde det ikke muligt for os, og vi har derfor valgt at stille dem ved tredje behandling.

Det første ændringsforslag går ud på at indføje en ny paragraf om at forhøje de skattefrie fradrag for børn. Det gældende fradrag dækker ikke de omkostninger, der er forbundet med at have børn.

Normalbidraget, d. v. s. faderens og moderens bidrag tilsammen, er for Københavns vedkommende mellem 1 500 og 1 600 kr. Vi har tidligere stillet forslag om, at børnefradraget skulle ydes med et sådant beløb.

[Alfred Jensen.]

Efter det nu foreliggende forslag til ligningslov bliver børnefradraget, som har været gældende gennem nogle år, 600 kr., hvor der er ét barn, 700 kr. for det andet barn og 800 kr. for det tredje barn, for så vidt man holder sig til hovedstaden, d. v. s. det bliver det, hvor der er tale om børn i ægteskab eller hos moderen. Når det drejer sig om faderens underholdsbidrag, er beløbet betydelig højere. Efter det, der er vedtaget ved anden behandling, gives der skattefrihed for 948 kr. om året. Der er temmelig stor forskel på de to beløb, og der er ingen tvivl om, at vi, når dette lovforslag er endeligt vedtaget og loven skal stå sin prøve i det virkelige liv, vil møde indvendinger. Der vil blive spurgt: hvorfor er der sådan en forskel, at underholdsbidraget, betalt af faderen til moderen, kan trækkes fra med 948 kr. om året i hovedstaden, men hvis faderen er gift med moderen, kan der kun trækkes 600 kr. fra? Det er meget vanskeligt at forklare, at der skal være en sådan forskel; vi ønsker ikke at komme i den situation, når problemet skal diskuteres, at det vil kunne siges, at der ikke har været gjort et forsøg på at få det ændret, så der bliver lighed mellem det underholdsbidrag, der kan trækkes fra på selvangivelsen, og det beløb, der bliver trukket fra, når børnene befinder sig hos deres forældre.

Derfor foreslår vi, at der i stedet for de beløb, der er anført i lovebekendtgørelsen, skal stå, at det skattefrie fradrag skal svare til faderens normalbidrag i henhold til lov om offentlig forsorg. Jeg gør opmærksom på, at disse fradrag pristalsreguleres, og derfor ville det være forkert at indsætte beløbene. Vi mener, at en sådan ændring absolut må gennemføres for at råde bod på en urimelighed i lovforslaget.

Jeg ved meget vel, at man vil indvende over for mig, at det ændringsforslag ikke er godt nok affattet, og at en hel del skatteydere med store indkomster derved ville få større fordel end skatteydere med små

indkomster. Jeg ved også, at man vil indvende, at så vil man altså gennemføre det samme fradrag for hvert barn, enten der er et eller flere børn i familien. Det må jeg erkende; det vil vi; men vi foretrækker under de givne omstændigheder at se bort fra de hensyn, fordi vi har den opfattelse, at det store flertal af børn dog trods alt findes i familier med små indkomster, og derfor er det rimeligt at foretage den forenkling og forbedring, som vi her foreslår.

Det andet ændringsforslag vedrører § 12 i lovforslaget og § 5 i lovebekendtgørelsen. Det går ud på at udvide det område, hvor nedslagsbeløbene skal kunne komme i betragtning. Vi har aldrig kunnet forstå, at man indførte en sådan forskelsbehandling imellem indtægter, der kom fra folkeforsikringen og fra rente. Vi har fra første færd sat ind for, at alle, der havde de små indkomster, skulle være ligestillet. Vi havde og har naturligvis ikke noget imod, at f. eks. de gamle, at invalider og kronisk syge får så lav en skat som muligt, men vi har altid ment, at de, der ikke havde større indtægter, enten det nu skyldes ungdom, svigtende mulighed for at få arbejde eller svigtende evne til at tjene penge, ikke skulle behandles dårligere end de kategorier, man gennem mange år har givet nedslag. Derfor har vi fra første færd påtalt dette forhold og stillet forslag om, at nedslagsbeløbene skulle gælde alle skatteydere med små indtægter. Det er blevet afvist. Senere har vi forsøgt at få draget visse grupper med derindunder; således har vi foreslået, at tuberkulose- og polioramte skulle medtages i selve loven, men det har man ikke villet. Man har henvist til en bekendtgørelse fra finansministeren, som skulle gøre det muligt at inddrage dem under lovens virkninger. Det kan selvfølgelig være meget godt, at der er en sådan bekendtgørelse, men det var bedre, om man tog disse grupper direkte med i selve loven.

Vi har også foreslået, at enligstillede mødre med børn skal have et sådant nedslag. Vi har endvidere foreslået, at også

[Alfred Jensen.]

enker skal komme i betragtning, men lige meget hvad vi har stillet forslag om i den henseende, er det blevet afvist. Vi mener ikke, der foreligger nogen som helst saglig begrundelse for en afvisning af disse forslag. Vi kan ikke se, at en sådan forskelsbehandling af borgerne skattemæssigt er rimelig. Det kan ikke være rimeligt, at den, som har sine indtægter af arbejde og arbejdsløshedsunderstøttelse, ikke skal stilles lige så gunstigt som den, der har sine indtægter af renteydelser. Det er urimeligt at opretholde en sådan forskelsbehandling og dobbelt urimeligt på baggrund af, at man i de senere år har gennemført lettelser for borgere, der er relativt godt stillet. Jeg tænker her på de præmieringer af opsparing og de forbedringer af afskrivningsreglerne, der er gennemført, og jeg tænker på, at de, der har egen virksomhed, har lov til at fordele overskuddet over flere år. Under sådanne omstændigheder kan man ikke lade urimeligheder som dem, vi har kendt i de senere år, fortsat bestå i lovgivningen. Vi stiller vore ændringsforslag for at tilkendegive, at vi mener, disse urimeligheder bør fjernes.

Jeg skal anbefale de to ændringsforslag til tingets velvilje. Jeg vil håbe, at man her i den sidste time vil overveje at tage et andet standpunkt bl. a. til børnefradrage, end man har gjort i udvalget.

Udvalgets ordfører (Hans Knudsen): Jeg skal ikke optage nogen diskussion om de foreliggende to ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har allerede fremdraget nogle af de indvendinger, vi har imod det første af ændringsforslagene. Hvad angår det andet, som også er en gammel kending, kan enhver sige sig selv, hvilke økonomiske konsekvenser gennemførelsen af det på nuværende tidspunkt ville få. Jeg skal derfor indstille de to ændringsforslag til forkastelse.

Udvalget har ikke stillet ændringsforslag. Jeg vil dog gerne sige, at det ikke er ensbetydende med, at vi ikke i udvalget har optaget nye problemer til debat eller genoptaget diskussionen om de tidligere rejste problemer. Vi har afholdt to udvalgs møder mellem anden og tredje behandling og har modtaget en deputation fra Danmarks

Sparekasseforening, der specielt har interesseret sig for det ved anden behandling gennemførte ændringsforslag om skattefrihed for visse mindre renteindtægter. Bl. a. på grundlag af denne henvendelse har vi haft et samråd med den højtærede finansminister, hvorunder vi har diskuteret problemet om begunstiggelse af den private opsparing. Disse forhandlinger er resulteret i, at udvalget er enedes med finansministeren om, at problemet tages op til almindelig drøftelse i forbindelse med behandlingen af det lovforslag om forlængelse af loven om opsparingspræmiering, der blev fremsat i går.

Jeg skal på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1 af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 1744).

forkastedes med 135 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 2 af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 1744).

forkastedes med 135 stemmer mod 6.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Poul Møller: Jeg skal anbefale at stemme for lovforslaget, som det nu foreligger ved tredje behandling. Jeg kan kun sige, at der ikke under den udvalgsbehandling, der har fundet sted mellem anden og tredje behandling, har været store muligheder for forhandling; der har ikke fra regeringens side været nogen egentlig forhandlingsvilje med hensyn til at hæve rentebeløbet på de 200 kr. eller fjerne indkomstgrænsen. Vi håber nu, at vi under den drøftelse, der skal finde sted i forbindelse med forslaget om opsparingspræmiering, må kunne finde frem til en samlet løsning af problemet om opsparingens skattemæssige stilling.

Når jeg har taget ordet i dag, er det for at gøre opmærksom på, at der i de sidste dage i aviserne har været omtalt en artikel af direktør Kaj Christensen vedrørende folkepensionens udgifter. Da det er sidste dag inden jul, folketinget får lejlighed til at

[Poul Møller.]

forhandle om problemer vedrørende skatter og udgifter, vil jeg gerne fra denne talerstol anmode den højtærede finansminister om så hurtigt som muligt at give offentligheden en redegørelse og et svar på det, som direktør Kaj Christensen har hævdet vedrørende folkepensionsudgifterne her i landet.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Poul Møller, fordi han vil stemme for forslaget, men jeg synes ikke, det var helt pænt af ham at sige, at der ikke var forhandlingsvilje vedrørende opsparingsproblemerne. Tværtom: denne forhandlingsvilje er jo kommet til udtryk i tillægsbetænkningen.

Med hensyn til spørgsmålet om direktør Kaj Christensens artikel om folkepensionsudgifterne kan jeg sige, at jeg har lagt mærke til den, og at vi nu ser på den. Jeg skal nok finde en lejlighed til at svare på den, selv om den form, hvorunder direktør Kaj Christensen fremstiller sine synspunkter, egentlig ikke frister hertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 143 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1494, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 249).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af indenrigsministeren:

Til § 5.

Til paragraffen føjes som nye stykker:

„I lovens § 9, stk. 2, 1. punktum, ændres ordene „I det således fremkomne beløb skal der dernæst for hvert barn fradrages“ til: „I den indkomst, der efter § 8 skal lægges til grund for skatteligningen, fradrages der for hvert barn“.

I lovens § 9, stk. 3, 1. punktum, udgår ordet „endvidere“. I samme stykkes 2. punktum ændres ordene „Forhøjelsen kan højst udgøre 40 pct. af den udfundne skatteindtægt (for kommuner, hvor kildeartsbeskatning ikke anvendes, højst 50 pct.)“ til: „Forhøjelsen kan højst udgøre 50 pct. af indkomsten“.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Udvalgets ordfører (Hans Knudsen): Jeg skal tillade mig at anbefale først og fremmest de to ændringsforslag, der foreligger i tillægsbetænkningen.

Ændringsforslag nr. 1 tilsigter at tydeliggøre bestemmelsen om indeholdelse i drikkepenge for skatterestancer. Der har været nogen tvivl om, hvorvidt den affattelse af paragraffen, som vi har vedtaget ved anden behandling, også dækker i de tilfælde, hvor der på regningsbeløbet er opført en betjeningsafgift på 15 pct., der derefter fordeles blandt personalet. Den lille ændring, der nu er foreslået, og som går ud på, at der i § 42, stk. 1, første punktum, indføjes ordene „eller andet arbejdsvederlag“, skulle dække også dette forhold, og derfor vil jeg gerne anbefale dette ændringsforslag.

Det samme gælder ændringsforslag nr. 2, som er af rent formel art og kun tilsigter at få det lille ord „skriftlig“ føjet ind; dette ord er ved en fejl gledet ud af ændringsforslaget ved anden behandling.

Det ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen, som er stillet af indenrigsministeren, kom på så sent et tidspunkt, at der ikke har været lejlighed til at udvalgsbehandle det, men også det betragter jeg som et ændringsforslag af rent formel art. Det er klart, at de ændringer, som blev vedtaget ved anden behandling, kan medføre